

under Indleveringen at paaklæbe det contant frankerede Brev et Frankomærke. Men, som naturligt var, er ligesaa lidet hiin Forudsætning gaaet i Opfyldelse, som nogen af de anførte Bestemmelser funden practiff. Hvor Tilstrømningen af Breve er nogenlunde stærk, fordrer Posttjenesten den mindst mulige Tidsanvendelse ved Gaandteringen af hvert Brev, hvilket derfor kun kan behandles efter den Stand, hvori det afleveres. I Særdeleshed saalænge Frimærkerne ere en ny Indretning, vilde det ikke kunne billiges at indfranke Frankofriheden til Benyttelse deraf.

Idet man derfor maa overlade Affsenderen at afgive sit Brev ufrankeret eller frankeret og i sidste Fald at erlægge Frankobeløbet ved Indleveringen eller forud frigjøre Brevet ved Paaklæbning af det eller de fornødne Frimærker, medfører som anført baade Billighed og Postvæsenets egen Interesse, at disse Mærker, hvorved vistnok snart de talrigste Breve ville blive frigjorte, bør kunne erholdes for en lavere Betaling end Porto, nemlig for 4 $\frac{1}{2}$ Stykker, gjældende for enkelt Brevporto, hvorhos man til Afrunding, og fordi det er i Postvæsenets Interesse, at Affsætningen af Mærkerne bliver saa udbredt som muligt, har ansat Prisen for 100 Stykker, som indkøbes under Et, til 4 Rbd. Sjøvrigt er det ikke Hensigten at indføre et almindeligt Postrepræsentativ ved Frimærkerne, hvilke derfor ikke kunne forlanges modtagne af Postcontoirerne som contant Betaling eller anvendes til Frigjørelse af andre Forsendelser end de, som taxeres i Forhold til Brevportoen. Hvad Sikkerheden mod Eftergjørelse angaaer, har man ikke anseet det fornødent herom at optage en Bestemmelse i Lovudkastet, da de almindelige Lovbestemmelser formeentlig maae være tilstrækkelige.

Naar som Følge heraf den eensformige Porto bliver 6 $\frac{1}{2}$, og Prisen for Frimærket 4 $\frac{1}{2}$, saa vil det staae Enhver aabent at forsende et Enkeltbrev selv mellem de fjerneste Steder indenfor Kongerigets Grændser for den hidtil gjældende laveste Betaling, og om end Brevet undergives 6 $\frac{1}{2}$ Porto, vil denne dog kun være en ubetydelig Forhøielse af den hidtil gjældende Tært for et forholdsvis meget lidet Antal Stationsforhold og for de hidtil for 4 $\frac{1}{2}$

og 5 $\frac{1}{2}$ forsendte Breve, hvis Antal, saavidt Civilbrevene angaaer, i 1849 kun udgjorde 454,478 eller end ikke $\frac{1}{4}$ af det hele Antal, hvorimod Nedsettelsen for omtrent $\frac{3}{4}$ deraf vil udgjøre indtil 34 $\frac{1}{2}$ for et Enkeltbrev. Med Hensyn til de militaire Breve gjælder det Samme, hvorhos maa bemærkes, at disse efter de gjældende Bestemmelser hidtil kun forsendes i Franko til, hvorimod i Porto fra de Militaire, som ere i activ Tjeneste, men at der ved Frimærkerne vil aabnes Udgang for de Militaire til at kunne frankere de af dem affsendte Breve med det hidtil gjældende Beløb.

Det kan vanskeligt med Nøiagtighed bestemmes, hvor stor Nedsettelsen vil være, udtrykt i Procent af den tidligere Indtægt, fordi det ikke forud kan afgjøres, hvor stor en Deel af Brevverlingen der vil blive sendt under enhver af de nye Portosatser, saa lidet som i hvilket Antal eller under hvilke Portoer de eventuelle Breve vilde være faldne, hvis den ældre Tært havde bestaaet.

Som allerede anført har den civile Brevverling, beregnet til Enkeltbreve, i 1849 udgjort 1,843,470 Breve (hvoraf fra og til Kjøbenhavn omtrent 57 pCt., nemlig 1,051,288) og indbragt med et afrundet Tal Brutto 187,800 Rbd. Hvis denne Brevverling havde været undergivet en Porto af 6 $\frac{1}{2}$, vilde Indtægten have været 115,200 Rbd., Afslaget altsaa 72,600 Rbd. = ca. 39 pCt. Havde Porto, derimod været 4 $\frac{1}{2}$, vilde Indtægten ifkun have udgjort 76,800 Rbd., Afslaget altsaa 111,000 Rbd. = ca. 59 pCt. Saavidt bekendt udgjorde Antallet af de i England i det andet Aar efter Reformens Indførelse under Frankopoststempler forsendte Breve 46 pCt. af den hele Brevverling, hvilket Antal i det 5te Aar skal være steget til 64 pCt. I Danmark udgjøre Portobrevene hidtil det største Antal og Forandring af de i denne Henseende navnlig mellem de Handlende tilvante Forhold ligesom en almindelig Benyttelse af Frimærker vil udfordre nogen Tid. Antages det dog med Hensyn til den mindre Udstrækning af Territoriet og den større Folkeophvning, at allerede i den nærmeste Tid efter Reformen et forholdsvis større Antal Breve her end i England vil benytte Frimærkerne, saa at t. Ex. 50—60 Procent af Bre-